

Hvor representativt er landsstyret?

Landsstyret er valgt for perioden 1.9. 2003 – 30.8. 2005 og består av 125 delegater. Det er tre flere enn tidligere, ettersom de tre største yrkesforeningene har økt sin representasjon.

De delegerte har gjennomsnittlig 3,7 verv i Legeforeningen – inkludert landsstyret – mens gjennomsnittet er 1,5 verv for alle med verv i Legeforeningen.

Kvinner underrepresentert

Gjennomsnittsalderen blant delegatene tilsvarer gjennomsnittsalderen blant Legeforeningens medlemmer. Som tidligere år er det en sterk underrepresentasjon av medisinstudenter, kvinner og de yngste og de eldste legene. 32 % av representantene er kvinner. Totalt har Legeforeningens 37,8 % kvinnelige medlemmer. Kvinnene er altså

klart underrepresentert, også om vi holder Norsk medisinstudentforening utenfor.

Flest i alderen 50–54 år

Bare tre delegerte er leger under 30 år, mens seks er 60 år og eldre. I tillegg kommer to delegerte fra Eldre lægers forening. Aldersgruppen 50–54 år er mest overrepresentert, akkurat som i 2003. Det er en sterk underrepresentasjon av leger under 30 år og i alderen 35–39 år, mens det er en overrepresentasjon i aldersgruppene 40–54 år og en underrepresentasjon i aldersgruppene 55 år og eldre.

I valgperioden 1.1. 2000 – 31.12. 2001 var det en klar overrepresentasjon også av aldersgruppen 45–49 år. Dette har ikke vært tilfelle ved senere landsstyremøter.

Flest overleger

I forhold til medlemskap i yrkesforening er Offentlige legers landsforening og Norsk

arbeidsmedisinsk forening mest overrepresentert og Alment praktiserende lægers forening mest underrepresentert, den siste for tredje år på rad.

De øvrige yrkesforeningene er representert omtrent slik medlemstallet tilsier. Med nesten like mange medlemmer under 67 år som Norsk overlegeforening, har Yngre legers forening 33 delegerte og er klart svakere representert enn i 2002. Norsk overlegeforening, som er den største yrkesforeningen totalt sett, har 39 delegerte og er svakt overrepresentert.

Det er en viss overrepresentasjon fra Hedmark, Aust-Agder og Finnmark – noe reglene for sammensetningen av landsstyret bidrar til – mens det er en viss underrepresentasjon fra Buskerud og Nordland.

Anders Taraldset

anders.taraldset@legeforeningen.no
Medisinsk fagavdeling

Tilfreds med fastlegeordningen

Hverdagen er blitt betydelig mer oversiktlig og ryddig, og fastlegene er mer tilfreds i sitt arbeid.

Det var budskapet fra de fremmøtte da Vestfold legeforening holdt årsmøte i slutten av mars. Ole Johan Bakke, Josef Kleven og Susanne Prøsch, alle fra fylkesavdelingens styre, innledet om ordningen fra henholdsvis kommunehelsetjenesten, spesialisthelsetjenesten og fastlegenes ståsted.

– Fastlegeordningen er på sett og vis en anakronisme sett fra kommunehelsetjenesten, sa Ole Johan Bakke. – Vi har ikke andre eksempler på at staten pålegger kommunene bruk av rammetilskuddet til en spesiell tjeneste. Ordningen er nå under evaluering og det kjøres mange ulike prosjekter, men svært få omfatter kommunene. Kommunene ser derimot en åpenbar

sammenheng mellom hvordan fastlegeordningen fungerer og bruk av legevaktjenester, sa han.

Josef Kleven, overlege ved Sykehuset Vestfold, avdeling Tønsberg, hadde gjort en enquete blant kliniksjefer og overleger ved flere av sykehusets avdelinger. Alle rapporterte at de ikke hadde merket noen endringer for sykehuset etter innføring av fastlegeordningen. – De merket ingen forskjell etter at det nå er en definert lege som sitter med det totale ansvaret for pasienten. Det har heller ikke vist seg lettere å tilbakeføre ansvaret for pasienten til denne legen, sa Kleven. – Man burde ha trukket sykehusene mer med allerede ved innføring av ordningen, var hans budskap.

Susanne Prøsch ønsket å øke bevisstheten om det fellesskap som eksisterer mellom fastlegene. – Det er viktig å bevisstgjøre legene gjennom informasjon og opplysning om hvordan førstelinjetjenesten fungerer. Vi må begynne å samhandle, sa hun og mente at det er mange muligheter for å få dette til.

Under debatten kom det frem at sykehusene kan utnytte fastlegeordningen bedre. – Vi har mye å lære for å komme i en god dialog med allmennlegene, ble det sagt. Det ble også gitt uttrykk for at det savnes en samhandling mellom kommunehelsetjeneste og sykehus.

Ole Johan Bakke, Bess Frøyshov, Susanne Prøsch og Josef Kleven fra styret i Vestfold legeforening. Foto Lise B. Johannessen

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Statusrapport psykiske lidelser

– Vi er stolte og glade over å kunne presentere vår fjerde statusrapport, sa Hans Kristian Bakke til et fulltallig pressekorps, da Legeforeningen 19. april presenterte rapporten *Psykiske lidelser – faglighet og verdighet*.

I statusrapporten, som fikk bred presedekning da den ble lansert, peker Legeforeningen på viktige problemområder som begrenser mulighetene for å ivareta fagligheten i tilbudet til mennesker med psykiske lidelser. Foreningen mener at innsatsen må rettes mot mer systematisk bruk av retningslinjer, prosedyrer og kunnskapsbaserte handlingsprogram.

– Ved å oppgradere tjenestetilbudet faglig, kan vi bidra til å utvikle en helse-tjeneste som fremmer respekt og verdighet for mennesker med psykiske lidelser, sa Bakke.

Rapporten koster 150 kroner og kan bestilles ved henvendelse til posten@legeforeningen.no eller direkte på Legeforeningens nettsider: www.legeforeningen.no/index.gan?id=40301